



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1400/2021
24.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јована Петковић Бранисављевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Водовод и канализација“ Панчево, чији је пуномоћник Саша Левнајић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 156/21 од 12.02.2021. године, у седници одржаној 24.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 156/21 од 12.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 794/19 од 30.11.2020. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име разлике између исплаћене и припадајуће накнаде трошкова регреса за коришћење годишњег одмора и разлике накнаде трошкова за исхрану у току рада, у периоду од 18.12.2016. године до 18.12.2019. године исплати укупно 151.124,39 динара у одређеним месечним износима са затезном каматом на сваки појединачни месечни износ почев од 01. у наредном месецу за претходни доспели месец до исплате, све ближе одређено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 69.782,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 156/21 од 12.02.2021. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију на основу члана 407. став 1. тачка 3. у вези са чланом 374. став 1. због битне повреде одредаба ЗПП и погрешне примене материјалног права. Поднеском од 15.04.2021. године тужени је доставио допуну ревизије прецизирајући као разлог за изјављивање ревизије погрешну примену материјалног права, с предлогом да Врховни касациони суд у смислу члана 404. ЗПП одлучи о ревизији као изузетно дозвољеној.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате разлике мање исплаћене накнаде трошкова регреса за коришћење годишњег одмора и накнаде трошкова за исхрану у току рада, поднета је 18.12.2019. године. Вредност предмета спора која се ревизијом побија је 151.124,39 динара.

У конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, па како вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ни ревизија туженог није дозвољена.

Врховни касациони суд није одлучивао о допуни ревизије туженог достављеној дана 15.04.2021. године, коју је поднео у смислу члана 404. ЗПП, јер је ова допуна неблаговремено поднета. Другостепена пресуда достављена је пуномоћнику туженог 12.03.2021. године, па је последњи дан рока од 30 дана за подношење ревизије истекао у понедељак 12.04.2021. године.

На основу изнетог, применом члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић